

РЕШЕНИЕ

№ 2463

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ИВ. ЯНАКИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело № 20231110150323 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на з срещу з, с която е предявен осъдителен иск с правно основание **чл. 411 КЗ** за заплащане на сумата в размер на **307,28 лева**, представляваща невъзстановена част от регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и ликвидационни разноски за вреди на МПС с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 13.12.2022 г. в района на гр. София, по вина на водача на МПС с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.09.2023 г., до окончателното плащане.

Ищецът основава претенцията си на твърдения, че на 13.12.2022 г. в района на гр. София, водачът на МПС с рег. № „, предизвикал пътнотранспортно произшествие, в резултат на което било увредено имущество на трето лице – МПС с рег. № „, със собственика на което ищецът имал сключена имуществена застраховка „Каско на МПС“, въз основа на която заплатил обезщетение в размер на 2753,16 лева. Поддържа, че въпреки получената от ответника покана за сумата в размер на платеното обезщетение и ликвидационни разноски в размер на 15 лева, ответникът изплатил само част от дължимата сума – сумата в размер на 2460,88 лева. По така изложените съображения предявява разглеждания иск за дължимия остатък. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва предявения иск. Поддържа, че платеното от ищеца обезщетение е в завишен размер и не съответства на действителните вреди. Счита, че с плащането на сумата от 2460,88 лева е изпълнил задължението си по повод процесното събитие. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За възникване на регресното вземане по иска с правно основание чл. 411 КЗ е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС,

чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже възраженията си, а при установяване на посочените обстоятелства, че е заплатил процесната сума.

В случая посочените предпоставки са налице, доколкото всички факти, включени във фактическия състав на вземането и некасаещи неговия размер, са безспорни между страните. За осъществяването им сочат и събраните писмени доказателства /застрахователна полица, двустранен констативен протокол за ПТП, искане за завеждане на претенция, доклад по щета и др./, както и извършеното от ответника плащане, което по същество съставлява признание за наличието на дълг на посоченото основание. Ето защо и с оглед разпоредбата на чл. 153 ГПК съдът приема фактите, некасаещи размера на вземането, за доказани. Отделно от това съгласно неоспореното и прието заключение на автотехническата експертиза, което съдът намира за пълно, обективно и компетентно изготвено, щетите по МПС „Мазда 6“ с рег. № , са причинени в резултат на процесното ПТП.

Спорният въпрос по делото касае размера на вредите, причинени на застрахования при з автомобил, респ. в какъв размер е възникнало регресното вземане на ищеца.

Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на увредените трети лица се определя по правилата на чл. 499, ал. 2 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Принципът на пълната обезвреда, залегнал в чл. 499, ал. 2 КЗ, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие - без овехтяване /Решение № 52 от 08.07.2010г. по т.д. № 652/2009г. на ВКС, I ТО/. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ /отм./ - аналогични на чл. 499, ал. 2 и чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда /Решение № 115/9.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО/.

В разглеждания случай съгласно заключението на автотехническата експертиза щетите по МПС „Мазда 6“ с рег. № , са настъпили в резултат на процесното ПТП, като стойността, необходима за възстановяване на процесния лек автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на настъпване на процесното ПТП, е 2760,22 лева. На основание чл. 411 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът намира, че сумата от 15 лева, претендирана като разноски, съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума. При това положение дължимото от ответника обезщетение по повод процесното събитие възлиза на сумата в размер на 2775,22 лева.

Предвид изложеното и доколкото регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане - в случая на извършеното плащане, се налага извод, че регресното вземане на ищцовото дружество към ответното такова на основание чл. 411 КЗ е в общ размер на 2768,16 лева. Тази сума представлява сбор от действителната стойност на вредите, платени от ищеца за извършен ремонт на автомобила в размер на 2753,16 лева и обичайните разноски за определянето му в размер на 15 лева. От същата следва да бъде приспадната погасената от ответника преди предявяване на иска сума в размер на 2460,88 лева, поради което ответникът дължи остатъка от 307,28 лева, в какъвто размер е и предявеният иск. Следователно предявеният иск се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените и претендирани от него разноси по делото. Същите са в общ размер на 450 лева, от които 50 лева за платена държавна такса, 300 лева за платен депозит за вещо лице и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Разноси в полза на ответника при този изход на спора не се дължат.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА з, с ЕИК „, със седалище и адрес на управление гр. София, пл. „Позитано“ № 5, да заплати на з, с ЕИК „, и със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, на основание чл. 411 КЗ сумата в размер на **307,28 лева**, представляваща невъзстановена част от регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и ликвидационни разноси за вреди на МПС с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 13.12.2022 г. в района на гр. София, по вина на водача на МПС с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от 11.09.2023 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **450 лева** - разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____